

Žurnálek z Podještědí

Občasník dětí z Jablonného

č. 14/2017

Vydala Městská knihovna Jablonné v Podještědí. Červen 2017.
www.knihovnajablonnevp.webk.cz

Otíkovo okénko

Milí mladí i méně mladí čtenáři!

Tak vás zdravím s předprázdninovým číslem Žurnálku. Tentokrát se na něm nepodílela Drr - neboli dětská redakční rada, ale děti ze školy.

Do tříd byla dána výzva, aby děti posílaly své hádanky, kvízy a zpravodajství z výletů domácích i školních a sešlo se hned několik prací. A to hlavně třídě 4. C a paní učitelce Kotkové.

Máte tu hodně luštění a kvízů, ale také se dozvíte něco zajímavého. Toto číslo Žurnálku je víceméně prázdninově odlehčené a já doufám, že tam každý z vás najde něco, co ho zajímá.

Přeji všem krásné prázdniny a budu se těšit na vaše zážitky z léta.

Všechno krásné, co prožijete, můžete napsat a předat to i během prázdnin do knihovny. Podzimní Žurnálek pak sestavíme z Vašich příběhů a ještě si tak budeme užívat trošku léta, na které hned tak nechceme zapomenout ☺.

Váš šéfredaktor Otík

Děkujeme dětem, které poslaly své hlavolamy, hádanky a kvízy. Bylo jich tolik, že další použijeme v podzimním Žurnálku.

Obsah:

Str.2	Otíkovo okénko. Obsah.
Str. 3	Zřícenina hradu Choustník.
Str.4	Adopce na dálku.
Str.5 – 9	Příspěvky třídy 4.C. Básnička Spinner.
Str.10 – 12	Výsledky literární soutěže a 3 soutěžní práce.
Str. 13	Dění z knihovny.
Str. 14	Prázdninové přání. Závěr.

Hrad Choustník

V květnu jsme byli na hradu Choustník, kousek od města Tábora (v Jižních Čechách). Navštívili jsme místní věž, z které byl krásný výhled.

Hrad založil Beneš z Choustníka. Své mládí v okolí hradu strávila hraběnka Eleonora Kounicová, příznivkyně Boženy Němcové.

K hradu se pojí pověst o statečném panošovi:

Panoš, který se zamiloval do dcery Bedřicha Rudobradého, ale císař jim nepřál. Jednou však panoš s dcerou císaře uprchli. Císař se rozhodl, že ztracenou dceru bude hledat. Oholil se a dal si na bradu falešné vousy.

Když dceru našel a viděl, že se s panošem má ráda a že je šťastná, strhl si falešné vousy a od té doby se mu říká Vousáč.

Ještě se jedna pověst vypráví o místní studni.

Zde se jednou za rok slétávají čarodějnice a vyvádí tam všelijaké rejdy.

Petr Krob, 4.C

Adopce na dálku

Ahoj. Dneska bych vám chtěla napsat o jedné smutné věci. Všimáte si občas toho,
jak skvělý vlastně máte - máme život?

Tím nemyslím to, jestli jste milionář nebo normální člověk, myslím tím, že máme tu skvělou možnost chodit do školy.

Ale zpátky k dnešní věci, kterou jsem s vámi chtěla probrat.

Víte co je adopce na dálku?

Vlastně je to kampaň, ve které se lidi snaží pomoci dětem v Africe nebo v Indii. Mezi námi, dětmi v České republice, a dětmi v Africe, je hodně velký rozdíl. Zatímco my ráno vstaneme, nasnídáme se a vyrážíme do školy, tak ty děti z Afriky se **vzbudí a jdou vydělávat peníze. Vráť se pozdě večer vyčerpané a mají to takhle každý den.** A k tomu všemu my máme každou chvíli prázdniny, ale oni ne.

Při adopci na dálku se přispívá na to, aby ty děti nemusely pracovat, ale mohly jít do školy. Vystudovat základní, střední a vysokou školu a stát se třeba zemědělcem, strojníkem, doktorem, soudcem, učitelem... Myslím, že to nepomáhá jen tomu dítěti, ale celé Africe! Přispět můžete tak, že pravidelně posíláte peníze na školné, oblečení, pomůcky. Jedné organizaci v České republice se dá přispět i tím, že pošlete víčka, ta se vymění za peníze a ty se dají na vzdělání pro nějaké dítě. **Takže, až si budete stěžovat na to, že vám nekoupí nový telefon, tak si vzpomeňte na tento článek a na ty děti, co většinou ani nevědí, jak takový telefon vypadá nebo co to vůbec je.**

Já vlastně můžu být šťastná, že žiju tady, u nás. A vy také.

Sice nejsme úplně nejbohatší stát, ale máme se tu úplně skvěle a k životu tu máme **VŠECHNO, co potřebujeme!**

Áda Ryšavá 6.B

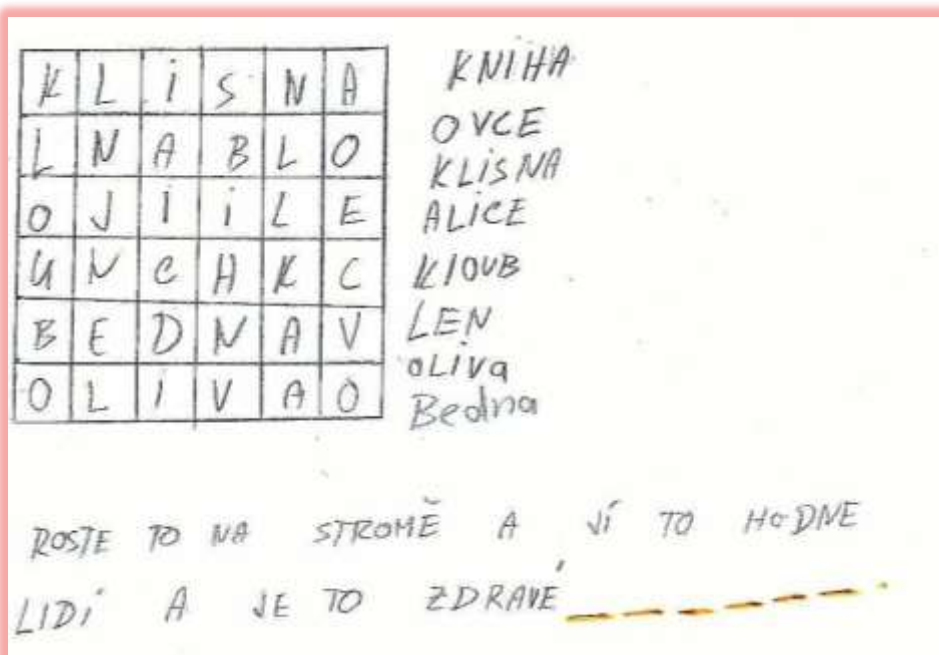
(Dodatek ke článku od knihovnice)
Na obrázcích je malý (a velký) Wilson z Keni (Afrika), který byl od 7 let podporován, aby mohl chodit do školy. Měl pouze staršího brášku a dědečka. Oba rodiče zemřeli na AIDS. Dědeček zemřel, když bylo Wilsnovi 15. Občas se chodila o oba chlapce starat babička z vedlejší vesnice. Wilsnovi je teď 20. Vychodil učiliště a už rok pracuje.

Příště Vám napíšu, jaké měl Wilson dětství. Neměnili byste s ním.

<http://www.centrumnarovinu.cz/>

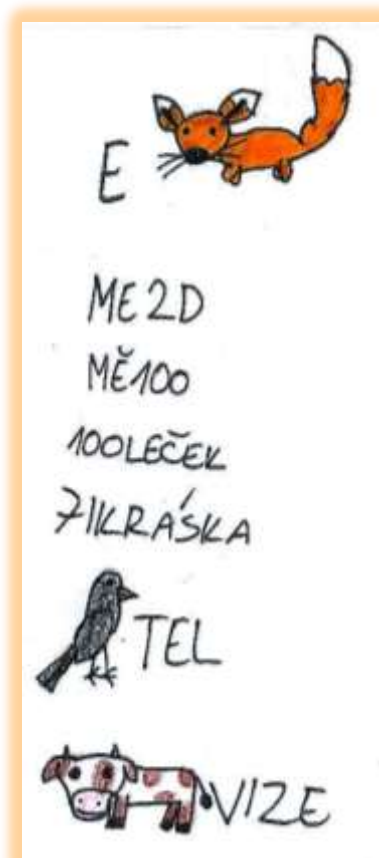
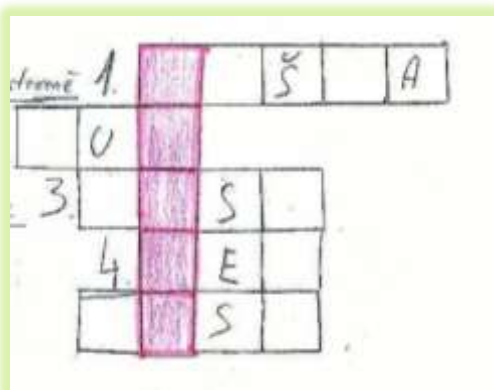
http://www.charita-adopce.cz/database_new.php3

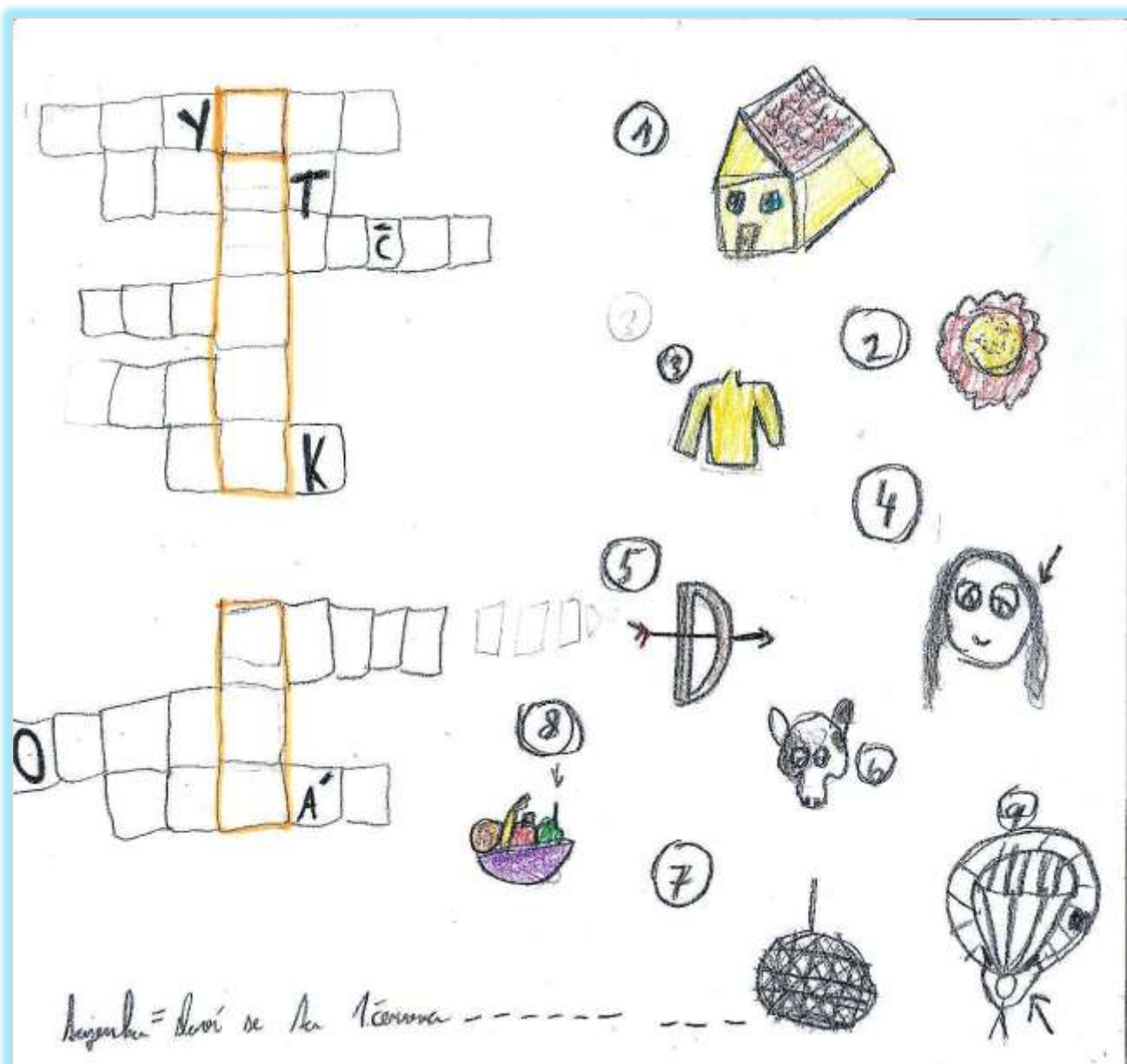
Příspěvky, hádanky a kvízy od třídy 4.C

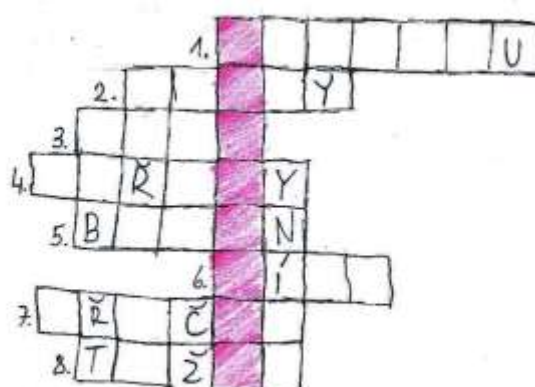
Přečti:

1. Roste to na jehličnatých stromech
2. Střílejí z toho indiáni
3. Jedna z památek Karla IV. v Praze
4. Roste tam hodně stromů
5. Používali to kovbojové

1. vojtěška se skládá z bílého a...
2. na podzim se v lese sbírají jídla...
3. ryba, která se jí na vánoce
4. část stromu, která je v zemi
5. žluté ovoce se slupkou
6. strom
7. domácí mazlíček - hlodavec
8. kreslíme stín

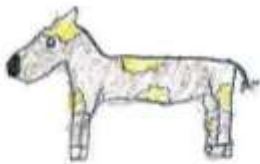
tajenka:

Te1 = _ _ _ _ _

Nice = _ _ _ _ _

Vize = _ _ _ _ _

akut = _ _ _ _ _

ČÁST KTEROU

ČICHÁME

ANGLICKY SLON

IDU SPÁT V

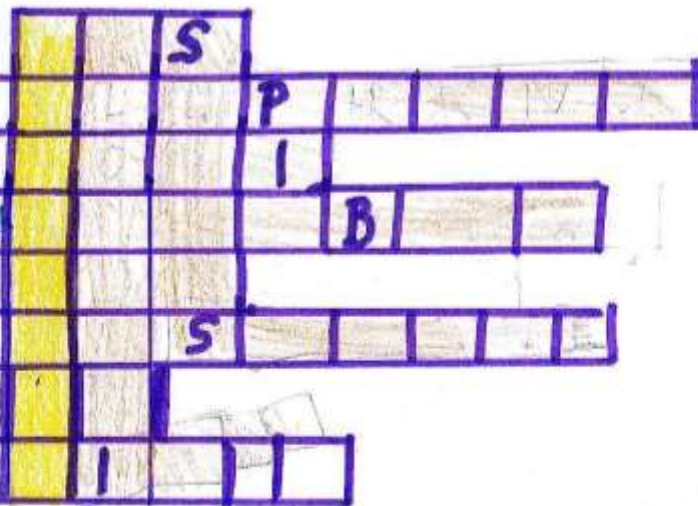
MĚSKÁ HROMADNÁ DOPRAVA

RASA PSA

VĚCI SE ČISTÍ V

KUŘE DĚLA

SMRK MÁ

TAJENKA: STARÉHO PSA NOVÝM KOWEKŮM

Pan Banán

Pan Banán je na dovolené u paní Banánové. Pan Banán zná pana Melouna, který je hodně velký a kulatý. Pan Meloun jí banány, proto snědl pana a paní Banánovou, i s dětma.

Pan Meloun spadl na zem a dostal infarkt. Museli ho rajčatoví páni odvézt do špitálu, kde ho vyléčili a vyndali z něho rodinu Banánových.

A to je konec ☺.

OSMISMĚRKA - slovní

B	Ň	A	I	Ň	O	L	B	A	J
R	O	K	A	E	B	U	K	U	A
O	B	R	C	Š	K	I	Č	K	D
S	A	M	O	I	N	D	A	N	C
K	J	S	E	V	F	T	G	A	E
V	B	H	O	F	I	K	U	S	V
L	Ě	K	I	J	K	C	L	A	O
M	I	N	O	E	L	D	E	J	R
F	Z	P	T	O	P	O	L	P	I
R	A	J	A	V	O	R	S	T	J

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____

VTIP:

Jde podnapilý pán do hospody. Když přijde k hospodě, uvidí ceduli „OTVÍRÁ SÁMO“.

A muž řekne: „Sámo, otevři, to su já, Josef!“

Příspěvky jsou od: Terky Medlenové, Elišky Waldhauserové, Lenky Zábrodské, Elišky Ryškové, Šárky V. a Petra Kroba, všichni ze 4.C.

SPINNER

(od Petry, Valči a Elišky ze 7.A)

Spinner, to je rakovina,
z plastu velká slátanina.
Děcka jsou tím posedlý,
chodí s tím i do školy.

Točí, točí, ruce mučí,
točí se to kolem očí.
Dělají s tím různé triky,
potom z toho mají tiky.

Vyhlášení výsledků literární soutěže „Všude dobře, doma nejlépe“

Od 15. března do 30. dubna probíhala literární soutěž mikroregionu Podralsko. Chcete vědět, jestli se umístil někdo z Jablonného? Tak hledejte.

První kategorie:

DIPLOMY:

1. místo Adéla Řehořková, ZŠ a MŠ Zákupy
2. místo Eliška Rychtrová, ZŠ Křižany – Žibřidice
3. místo **Matěj Tesař, ZŠ a ZUŠ Jablonné v Podj.**

Mimořádné ocenění: Eliška Konečná, Studená Loučka
(za časosběrnou práci o životě starousedlíků)

Čestná uznání:

ZŠ Slovanka Česká Lípa	Emma Divišová, Barbora Štěpánková
ZŠ a MŠ Okna	Anna Vítková
ZŠ a ZUŠ Jablonné v Podj.	Eliška Waldhaserová a Radek Kotyza
ZŠ a MŠ Zákupy	Zuzana Řehořková, Ondřej Sláma

Celkem bylo za 1. kategorii odevzdáno 32 prací z 6 škol a 2 samostatné práce.

Druhá kategorie:

DIPLOMY:

1. místo Samuel Bažo, ZŠ Bělá p. B.
2. místo **Tereza Kubíčková, ZŠ a ZUŠ Jablonné v Podj.**
3. místo Anna Kovářiková, Praha 3
Adéla Ryšavá, ZŠ a ZUŠ Jablonné v Podj.

Mimořádné ocenění: Pavla Kratochvílová, Česká Lípa (za práci převyšující nároky na danou věkovou kategorii)

Čestná uznání:

ZŠ Bělá p. B.	Kryštof Doležal, Petr Hlůžek, Lenka Andrejková
ZŠ a ZUŠ Jablonné	Kristýna Kubíčková, Jan Svoboda, Vojtěch Mach, Tereza Sedlmajerová, Jana Vítová, Tomáš Machálek, Viki Běhouňková

Celkem bylo odevzdáno za 2. kategorii 33 prací ze dvou škol a 2 samostatné práce.

Jak jste si všimli, mezi oceněnými jsou i děti z Jablonného. Příspěvky dětí z druhého stupně byly dlouhé, a tak vám předkládáme dva pěkné kratší příspěvky od dětí 1. stupně a jeden příběh ze šesté třídy.

Vánoční příběh

Byla jednou jedna rodina, které se stávaly každé Vánoce divné věci. V té rodině žili tři bratři – Matěj, Petr a Lukáš, a taky maminka a tatínek. Děti se těšily, protože za jeden den byly Vánoce. Když si šly děti ven hrát, uviděly malého trpaslíka, jak na ně mává maličkou ručičkou. Děti za ním šly, ale trpaslík najednou zmizel. Děti ho hledaly, ale marně. Nenašly ho. Petr se ptá: „Kam zmizel?“ Lukáš na to: „Nevím.... Prostě zmizel.“

Ale když se vracely domů, tak doma uviděly toho trpaslíka a vedle něj spoustu dalších trpaslíků. „Pojďte s námi!“ řekli trpaslíci. „Dobře!“ vykřikli bratři. A asi po pěti minutách řekli trpaslíci: „Tak, konec cesty.“ Bratři udivením ztuhli. Uviděli totiž krásnou a velikou budovu, ve které byly věci, které si bratři vždycky přáli vidět. Matěj dostal nejlepší pátku na stolní tenis, Petr dostal krásné a zábavné knížky a Lukáš dostal hrozně rychlé autíčko na dálkové ovládání, které umělo jezdit rychlostí až 50 km/hodinu.

Když si děti s hračkami dost užily, Petr řekl: „Je to tu hezké a zábavné. Máte tu všechno, ale chybí mi rodina. Všude je dobře, ale doma je nejlíp.“ Matěj a Lukáš s Péťou souhlasili.

Tak je trpaslíci odvedli domů a děti oslavovaly šťastné a veselé Vánoce spolu s rodinou.

Matěj Tesař, 4.C

Neposlušný záchod

Byl jednou jeden záchod, který velice rád splachoval. Sloužil v cirkuse. Ale jeden rok tam nebyla žádná akce a záchod nesplachoval. Byl moc smutný a chtěl se přemístit jinam. Chvilí přemýšlel, a pak ho něco napadlo. „Už to mám!“ řekl si záchod. „Ve škole se hodně splachuje, tam mi určitě bude dobře.“ A tak ho na jeho přání přemístili do školy.

Ve škole se mu dařilo velmi dobře. Jednoho dne mu záchod vedle poradil, jak může splachovat, kdy chce. Ihned to začal zkoušet a takhle splachoval třeba tři hodiny v kuse. Jednou si sedla na záchod malá holčička. Záchod spláchnul. Holčička se lekla, zakřičela, co nejvíc to jde, a utíkala rychle

na záchod o dvě patra níž. Všechny záchody se hrozně smály. Ale během týdne se po celé škole roznesla zpráva, že záchod číslo pět je rozbitý a splachuje, i když nemá. Nikdo na záchod nechodil a neměli ho rádi. Škola nabízela záchod zadarmo.

Nakonec se ozval domov důchodců. Rozpadl se jim jeden záchod a potřebovali nový. Záchod tedy přemístili. Ale záchod zase zlobil. Dvě babičky málem dostaly infarkt, když se před nimi záchod spláchnul sám od sebe. Po týdnu ho dali na skládku. Záchod litoval, že nezůstal v cirkusu. Tam teď bylo hodně akcí. Druhý den šel kolem majitel cirkusu a svůj záchod hned poznal. Vzal ho zpět do cirkusu a nechápal, co dělá záchod na skládce, když není rozbitý. Záchod sloužil tak, jak měl, byl spokojený a věděl, že doma je vždy nejlíp.

Eliška Waldhauserová a Radek Kotyza, 4.C

Lumpík

Seznámení

Znáte knížku Dášenska? V ní pan Karel Čapek napsal: „Když to bylo malé, vešlo se to do dlaně“. To já bohužel napsat nemůžu, já musím napsat: „Když to bylo malé, vešlo se to na klín“. A teď k tomu, jak jsme se s Lumpíkem poznali.

Úplně normálně. Jeli jsme s tátou ke strejdovi pro pšenici, a co se nestane. Sotva, co otevřu dveře, skáče na mě nějaký cizí pes. Prvních deset minut jsem si myslela, že na toho psa ani nešáhnou, ale pak jsem neodolala a musela ho podrbat. Nějakým zázrakem jsem si toho psa oblíbila hned po chvíli.

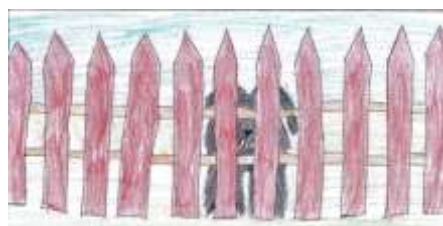
Musela jsem se ze zvědavosti zeptat: „A jak se vlastně jmenuje?“ a strejda mi hned odpověděl: „Tehle náš rošťák se jmenuje Lumpík“. Chtěla jsem se zeptat, proč ho pojmenovali zrovna takhle? Ale hned jsem dostala odpověď a ani jsem se nikoho nemusela ptát. Lumpík skákal, běhal, štěkal a dělal podobný štěněcí kousky. Bohužel jsme potom museli domů, ale tak dlouho jsem prosila, až jsme tam jeli druhý den znovu. Když jsme dorazili, hned jsem zdrhala za Lumpíkem.

Cesta do světa

Lumpík se jednoho dne začal nudit a tak běžel... Prostě potkal jednoho svého psiho kamaráda a šel s ním tam, kde to neznal. Přeběhl přes dvě vesnice a začal se bát, protože nic a nikoho neznal. Když zažil pořádný dobrodružství na vesnici, chytli ho našťestí policajti. Ti ho zavezli do útulku, kde ho vyšetřili.

Za dva dny zazvonil strejdovi telefon. Volala mu jeho známá, že mají v útulku psa, který vypadá jako Lumpík. Strejda zajásal a celý šťastný vyjel pro Lumpíka. Když dojel do útulku, viděl tam smutného, unaveného psa, který byl vystresovaný z toho, že už nikdy neuvidí páníčka.

Lumpík nastražil uši, vytřeštil oči a skočil na strejdu. Strejda ho naložil do auta, Lumpík do něj skočil, lehnul a byl jako mrtvej. Teprve u značky Velký Valtinov začal vrtět ocasem a jako kouzlem ožil. Od té doby ví, že je lepší zůstat doma a poslouchat...

Adéla Ryšavá, 6.B

Dění z knihovny

Nebojte se letních pokut za pozdě vrácené knížky!!!

Směle si přijďte na prázdniny vypůjčit knihy! Penále platit nebudete, vrátíte-li vypůjčené dokumenty **do 18. září**. To je ale hezká nabídka, že 😊?

Omluva soutěžícím dětem

Omlouvám se dětem, které soutěžily a těšily se na společný výlet do muzea Čtyřlístku v Doksech, ale vzhledem k tomu, že knihovna zjišťovala průběh a vyhodnocení literární soutěže „Všude dobře, doma nejlépe“, nezbyl v květnu čas na včasné vyhodnocení soutěží a čtenářů, a na akce pro děti vůbec.

NICMÉNĚ – na výlet pojedeme koncem září!!!

Akce na léto:

O akcích pro děti na léto budete průběžně informováni mailem, na nástěnce v knihovně, na webu a Fb knihovny.

Poděkování za vysvědčení pro „Kamarádku knihovnu“

V loňském roce probíhala celostátní soutěž „Kamarádka knihovna“, ve které soutěžily knihovny, které „dělají“ akce pro děti. Součástí hodnocení byla i vysvědčení, která vystavovaly děti knihovně. Děti s paní učitelkami. Těm bych chtěla obzvláště poděkovat. Dostala se mi zpět krásná vysvědčení s krásnými obrázky i průpovídkami.

A třebaže naše knihovna neobsadila žádné postupové místo, tak 6. místo v celkovém republikovém hodnocení je krásné.

Ale za Liberecký kraj byla naše knihovna jednoznačně nejlepší „kamarádka“ 😊.

Takže ještě jednou díky všem, kteří tvořili vysvědčení!

Přečtete přání s přeházenými písmeny?

Miél dítě!

**Pemjeře vmá ksárné pinárzdny,
hědon slanučkí, bazve zitážků, dsot
výselech kamůráda a saitucí a dav
přándeherně délouh měsíce
odopučink a ratosdi!**

Krásné prázdniny všem!

**Uzavření knihovny v červenci a srpnu: 1. - 7. července
24. 7. – 4. 8.**

V době čerpání dovolené bude provoz knihovny v pondělí a ve středu pouze do 16.00 hodin.

14. číslo e-časopisu Žurnálek z Podještědí vyšlo dne: 27. června 2017

Na časopise spolupracovali:

Adéla Ryšavá, Petr Krob, 4.C a 7.A s paní učitelkou Ivou Kotkovou a knihovnice Dana Zpěváková. Úvodní obrázek krajiny namalovala Valerie Brzoňová ze sedmé třídy.

www.knihovnajablonnevpodj.webk.cz

Výpůjční hodiny přes léto:

Pondělí:	8.00 – 11.30	12.30 – 17.00
Úterý:	8.00 – 11.30	12.30 – 15.00
Středa:	8.00 – 11.30	12.30 – 17.00

Výpůjční hodiny od září do června:

Pondělí:	8.00 – 11.30	12.30 – 18.00	Kontakt na redakční radu: e-mail: knihovna@jvp mesto.cz telefon: 487 829 972
Úterý:	8.00 – 11.30	12.30 – 15.00	
Středa:	8.00 – 11.30	12.30 – 17.00	
Čtvrtek:	zavřeno	12.30 – 15.30	